

ЕВГЕНИЙ БАРАТИНСКИ ПРИЗНАНИЕ

Превод от руски: Николай Бояджиев, —

chitanka.info

От мен не искай лицемерна нежност ти,
сърцето ми не скрива хладността печална.
Ти права си, с чуден огън не пламти
там любовта първоначална.

Напразно исках в паметта да призова
и образа ти мил, и своите мечтания:
спят мъртво моите възпоминания,
аз клех се, но насила бе това.

Не съм пленен от друга днес. И злата
ревниност от сърцето прогони;
но във раздяла минаха тъй много дни,
но в бурния живот се разпиля душата.

И ти като невярна сянка там
живя, и рядко аз те виках, отчуждено,
и пламъкът, отслабнал постепенно,
в душата ми угасна сам.

Самотник съм. Сърцето ми е зажадняло
пак за любов. Но на любовен зов
не ще се отзова: упойва ни всецяло
тя само — първата любов.

Скърбя; но и скръбта минава, примирена,
че победи ме вече властната съдба:
дали не ще се слея с общата тълпа?
Приятелка без обич — може би — ще взема.
Ръце, за брак обмислен, ще си подадем
и ще стоя пред аналя
до нея — нежна, вярна, като в сън блажен,
и ще я назова аз моя;
дочула, не завиждай с упрек озлобен:
не ще си размениме ние мисли скрити,
в душите си капризите ще укротим:
и не сърцата свои пред венците,

съдбите си ще съединим.

*Прости! В един общ път вървахме устремени:
избрах си нов път — и ти си избери;
безплодната печал със разум усмири,
и, моля, празен спор ти не започвай с мене.*

*Без власт над себе си, сами
в безгрижно младите години
обети даваме взаимни,
навярно смешни за съдбовни изпитни.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.